

SUOMEN TEOSOFISEN SEURAN LOOSHILEHTI

N:o 4

Toimitus Tuonenkylässä

Syyskuun 3 p:nä 1913

S.T.S:n jäsenille.

Arvoisat ja rakkaat veljet ja sisaret!

Vuosi vuodelta leviävät teosofiset aatteet Suomessa. Teosofinen Seura, joka on ottanut työkseen näiden aatteiden edustamisen ja levittämisen, on meillä syntymästään saakka v. 1907 hiljalleen kasvanut, jollei laajuudessa, niin ainakin itsetietoisuudessa. Monet henkilöt ovat liittyneet Seuramme jäseniksi teosofisen innostuksen valtaamina, mutta ovat pian huomanneet, ettei heidän paikkansa vielä ollut Seurassa, kun heille on selvinnyt, että T. S:n jäsenillä on ennen kaikkea velvollisuuksia ja vasta viime kädessä oikeuksia. Ne, jotka ovat pysyneet ja pysyvät uskollisina jäseninä, ovat saaneet iloita siitä, että yhä selvemmin tuntevat olevansa mukana tosi työssä, joka ei ole riippuvainen ajan pikku vaihteluista, vaan ulottuu ikuisuuteen. Sillä onko mitään korkeampaa ja jalompaa työtä kuin edustaa ihmiskunnan ja inhimillisten yksilöiden kehitystä ja kasvua, ei ainoastaan personallisina kuolevaisina olentoina, vaan sieluina, joita kuoleman käsi ei kaada? Monet teistä, rakkaat kanssajäsenet, ovat varmaan maistaneet sitä riemua, jota ihminen tuntee ollessaan maailman kulkua ohjaavien olentojen palveluksessa. Jos heikkoudessani siihen kykenisin, tahtoisin voimakkain sanoin kuvata teille sitä onnea ja sitä rauhaa, jota sielussani olen nauttinut vuodesta 1896 lähtien, jolloin lähes 3 vuotta teosofiaa tutkittuani sain ensimmäisen valtaavan todistuksen henkisen elämän todellisuudesta. Kirjoissani ja luennoissani, kirjoituksissani ja puheissani olen väräjävin huulin koettanut tästä onnesta kertoa, ja uskon, että varsinkin ne, jotka ovat olleet mukana kahtena viimeisenä vuonna kesäkurssseissamme, ovat hengessään ja sydämessään saaneet kokea sitä rauhaa, jota Mestarit ovat auttajilleen luvanneet. Uskon heidän ainakin älynneen, että maailman Vapahtajien henki taas elää ihmisten keskellä ja että meidänkin kansallemme tarjoutuu nyt tilaisuus pelastua ja vapautua siitä synnin ja kärsimyksen taakasta, joka sitä vuosisatoja on painanut.

Sentähden sanon teille ja painan teidän mieleenne, kuten muinoin indialainen viisas opetuslapsilleen: ”Herätkää, herätkää, nousee, etsikää Mestaria!” ja lisäksi meidän oman Mestari K. H:n sanoilla: ”Te löydätte Meidät Teosofisen Seuran kautta.”

Älkäämme siis Mestarein toiveita pettäkö, älkäämme väsykö työssä, älkäämme laiminlyökö Teosofista Seuraa.

Teosofinen Seura ja raha.

Eräs arvoisa T. S:n jäsen on äsken kirjottanut minulle, että hän periaatteellisista syistä ei tahdo maksaa Seuran vuosimaksua. Hän sanoo, että häntä heti alusta tympäisi se seikka, että T. S:kin oli muodostettu viralliselle pohjalle, että silläkin oli sääntönsä ja virkailijansa ja että sekin tarvitsi rahaa. Hänestä tuntuu, ikäänkuin hän ei voisi täydellisesti luottaa T. S:n johtoon ja tarkotusperiin.

Vaikka olen vakuutettu siitä, että ani harvat T. S:n jäsenet näin ajattelevat, tahdon kuitenkin huomauttaa seuraavaa:

a) Omasta puolestani, kuten tunnettu, en ole mikään sääntöjen enkä virallisuuden ihailija. Sitävastoin ihailen ja vaadin sekä itseltäni että toisilta järjestystä, rehellisyyttä ja selvyyttä tarkotusperissä. Mikään ihmisryhmä ei tule toimeen ilman sääntöjä, olkoot nämä säännöt näkymättömiä ja salaisia kuten perhe-elämässä tai paperille pantuja

kuten yhdistyksissä yleensä. Järjestys ja rehellisyys edellyttää säännöllisyyttä, mutta säännöt eivät koskaan saa kasvaa niin rautaisen koviksi, että järkevyyden ja rehellisyyden siitä kärsisi.

b) Asiain nykyisellä kannalla ollen on aivan mahdotonta ajatella, että T. S. seuranakaan tulisi toimeen ilman rahaa. Millä suoritettaisiin vuotuiset menot, millä verot Indiaan maksettaisiin, millä jäsenkirjat ja vuosikertomukset y. m. kustannettaisiin, millä paperit, postikulut y. m. korvattaisiin? Nämähän ovat siksi päivänselviä asioita, että niistä on turha puhua. Ne ovat kaikki välttämättömiä Seuran olemassaololle, välttämätöntä on siis myös, että niitä asioita hoidetaan, välttämättömät ovat siis jonkinlaiset virkailijat. Ja jos virkailijat tarvitsisivat palkkaa työstään, mistä se hankittaisiin?

Ehdottaisin, että looshit ottaisivat keskustellakseen näistä asioista, ettei olisi mitään epäselvyyttä yhdenkään jäsenen mielessä. Ehdottaisin myös, että looshit joskus yhteisesti kokouksissaan mietiskelisivät tähän tapaan: ”Kaikkien T. S:n jäsenten tulee pitää kunniasianaan suorittaa säännöllisesti, rehellisesti ja iloisella mielellä Seuralle tulevat maksut.”

Kaikki muut rahankeräykset, joita paljon pannaan toimeen kaikissa maissa, ovat vapaaehtoisia. Kun teosofi siinä tekee, minkä hän voi ja minkä hän omalta kannaltaan katsoo hyväksi, vaikkapa katsoisi vääräksikin mihinkään keräykseen osaa ottaa, on tämä hänen oma asiansa, eikä kukaan häntä sen johdosta arvostele.

Suomen T. S:n loosheille.

S. T. S:n ylisihteerinä ei minulla tähän saakka ole ollut mitään tekemistä Seuran raha-asioiden kanssa. Viime talvella antroposofisista syistä aiheutuneiden y. m. muutosten takia ymmärsin, että olisi hyvä jos ylisihteerinä näitäkin asioita voisi valvoa. Kun viime vuosikokouksessa minut taas yksimielisesti valittiin uudestaan tähän luottamustoimeen, päätin ja ilmoitin asiasta vuosikokoukselle, että päämajasta päin valvottaisiin ja hoidettaisiin Seuran taloudellisiakin asioita, vaikka tietysti Seuran rahavarat ovat vartavasten valitun taloudenhoitajan huostassa. Niinpä täältäpäin nyt lähetetään kuittaukset tänne saapuneista vuosimaksuista y. m. ja täältäpäin myös lähetetään asianomaisia kehotuksia ja muistutuksia ja peritään etuannilla, kuten kiertokirjeessä jo ilmoitin, ne vuosimaksut, joita ei ennen syyskuuta ole suoritettu.

Tässä yhteydessä tahdon huomauttaa tärkeästä seikasta, josta nähtävästi looshit eivät ole olleet aivan selvillä. Seuran hallinto on välittömässä tekemisessä Seuran irtojäsenten kanssa, mutta ei looshien jäsenten. Loosheilla on virkailijansa, jotka välittävät looshien jäsenten yhteyttä Seuran keskustoimiston kanssa, ja tämä merkitsee, että rahallinenkin yhteys on välillinen looshien jäsenten ja keskustoimiston välillä. Seuran hallinto ei näet nosta sisäänkirjotus- ja vuosimaksuja looshien jäseniltä suoraan, vaan niiden virkailijoiden kautta. Tätä sääntöä ovat tietysti kaikki looshit noudattaneet. Mutta näyttää siltä, kuin kaikki looshit eivät olisi olleet yhtä selvillä omasta vastuunalaisuudestaan. Loosheissa ei näet pitäisi olla jäseniä, jotka laiminlyövät maksujaan ilman täysin päteviä syitä.

Miksikä? Looshit ovat suljettuja piirejä ja ovat niinmuodoin tilaisuudessa asettamaan jonkunlaisia vaatimuksia jäseniksensä pyrkijöille. Ne voivat vaatia, että jäseneksi pyrkijä on osottanut teosofista harrastusta esim. sillä, että hän on ahkerasti käynyt looshien avonaisissa kokouksissa tai yleensä looshien kokouksissa, jos ne aina ovat avonaisia. Ne voivat tehdä jäseneksi pyrkijälle selväksi, minkälaisia velvollisuuksia hänelle koituu astuessaan T. S:aan. Ne voivat esim. hankkia varmuutta siitä, että jäseneksi pyrkijällä on vakava aikomus säännöllisesti suorittaa maksunsa looshille. Täten looshit suuresti auttavat päämajan työtä, sillä täällä ajatteleminen aina, kun johonkukin looshiin liittyy uusi jäsen, että tässä on nyt taas uusi auttaja.

Ehdotan ja pyydän sentähden, että looshit keksivät menettelytavan, jonka avulla yhteys looshin jäsenten kesken on vilkas ja rikkomaton. Virkailijoiden ei pidä päästää näkyvistään yhtäkään looshin jäsentä. Heidän pitää niitä kaikkia valvoa ja olla yhtämittaisessa

kanssakäymisessä niiden kanssa. Looshien luottamusta nauttivien virkailijoiden tulee niin hoitaa looshien taloudellisiakin asioita, että päämajakin voi heihin täysin luottaa.

Tällä en suinkaan ole tahtonut lausua yhtäkään moitteen sanaa nykyisistä looshien virkailijoista. Kaukana siitä. Olen vain tahtonut painostaa, kuinka tärkeätä on, että T. S:mme tästä lähtien kasvaa mitä paraiten järjestetyksi joukoksi, joka keskitetyllä ja itsetietoisella voimalla työskentelee teosofian puolesta.

Temppelirahasto.

Kun vuosikokouksessa mainitsin, että temppelirakennus, jossa olimme koolla ja jossa vietimme ihanat juhlahetkemme, oli kesäkunnossa tullut maksamaan noin 14,000 mk. (maapalstaa lukuunottamatta) ja samalla lausuin uskovani, että puuttuvakin summa noin 4,000 mk, pian tulisi korvatuksi yhteisillä lahjotuksilla, en osannut aavistaa, että toivoni siinä suhteessa niin pian toteutuisi. Kohta vuosikokouksen loputtua sain kuulla, että vanha ystäväni Joensuun looshin puheenjohtaja J. A. Tukiainen oli pannut alulle uuden keräyksen puuttuvan summan hankkimista varten. Kiitän tässä häntä ja niitä kaikkia, jotka siihen keräykseen ottavat osaa.

Puuttuvaa summaa en voinut vuosikokouksessa lopullisesti tietää, koska en ollut kaikkia laskuja vielä saanut, mutta tässä voin nyt julkaista tarkat numerot.

Seuraavasta taulusta näkyy, mitä menoja ja tuloja temppeleä varten on ollut. Erehdyksen välttämiseksi pyydän vielä huomauttaa, että näihin temppeleimenoihin ei tietenkään ole laskettu niitä toisia rakennustöitä, joita Tuonenkylässä kesän alussa suoritettiin, nim. uutta liiteriä y. m., Piippalan verantaa, aitausta j.n.e.

Temppeli 1.9.1913

Tulot		Menot	
Lahjoja	8,320:40	Kivijalka	862:-
J. T. luvannut vielä	2,000:-	Puu y.m. tavarat	6,672,51
F. H. luvannut vielä	250;-	Työpalkat: mestarille	380:-
		” kirvesmiehille	3,594:30
”Temppelirahasto”			
tuottanut jo	463:-	E. S. huoneen vuoraus	103:50
Jäännös	2,095:40	Akkunalasit ja työ	492:26
		Rahdit, ajurit, matkat	859:77
		Rännit	75:60
		Palovakuutus	88:50
	<hr/>		<hr/>
	13,128:44		13,128:44
Lisäksi: P.E. & V.H.V	5,000:-	Lisäksi: temppeleipalsta	5,000:-
	<hr/>		<hr/>
	18,128:44		18,128:44

Temppelirahastolistan kautta on siis vielä saatava kokoon Smk. 2,095:40

”Blavatsky-kirjasto”.

Teosofisen Nuorisoliiton sihteeri on lähettänyt kiertokirjeen T. S:n ja Nuorisoliiton jäsenille, jossa hän kehottaa rahankeräykseen päämajakirjastoa varten. Monikin teosofi ajatteli ehkä saadessaan tämän uuden kiertokirjeen: ”Taaskin rahankeräys! Aina rahaa ja

rahaa! Lopulta lienee parasta panna hampaat hyllylle ja lähettää kaikki ansionsa teosofisiin tarkoituksiin!” Pyydän taas sanoa: kaikki on vapaaehtoista. Ei kenenkään pidä kiertokirjeestä pahastua.

Muuten pari sanaa Blavatsky-kirjastosta. Tarkotus tietysti on, että olisi kirjasto, jossa olisi kaikenlaista kallista ja arvokasta teosofista, salatieteellistä, mystillistä, uskonnollista ja filosofista kirjallisuutta, joka olisi kaikkien teosofien käytettävänä määrättyillä ehdoilla. Kirjasto ei suinkaan ole tarkotettu vain päämajalaisia varten. Minulla on koko rikas kirjakokoelma, jonka tähän Blavatsky-kirjastoon lahjotan. Jos ensi vuodeksi saadaan ensimmäinen Blavatsky-kirjaston luettelo valmiiksi, lähetetään se kaikille loosheille, ja määrättyillä ehdoilla ovat sitten kaikki tilaisuudessa kirjoja lainaamaan. Tulen tietysti yhtämittaa lahjottamaan kirjastoon kaikki arvokkaat teokset, jotka itse ostan. Olen täten yksi kirjaston säännöllisistä avustajista. Samaten Nuorisoliitto lahjottaa siihen muutamat arvokkaat teokset, jotka se viime keväänä hankki.

Nuorisoliiton hallinnon ajatus lähettäessään kiertokirjeen on, että Blavatsky-kirjasto saataisiin kasvamaan niin nopeasti kuin mahdollista. Hyväksyn täydellisesti aatteet, joita ystäväni Toivo Vitikka esiintuo kiertokirjeessä, mutta tahtoisin kuitenkin huomauttaa, ettei tällä asialla tietenkään ole mitään hengenhätää varsinkin kun kaunis tuuma heti alussa toteutuu verrattain komealla tavalla.

Annie Besant toivottaa onnea.

Vastaukseksi siihen tervehdyskirjeeseen, jonka vuosikokouksen päätöksen mukaisesti lähetin presidentillemme, on Mrs. Besant kirjottanut minulle seuraavat sanat:

”Adyar, Madras, heinäkuun 24 p. 1913

Rakas Veli!

Paljon kiitoksia suomalaisille veljille heidän ystävällisestä tervehdyksestään. Olkoon Teillä hyvä vuosi, ja tulkoon Mestarien ja ”Suomen Deevan” siunaus osaksenne.

Aina sydämellisesti Teidän
Annie Besant.”

Looshityö.

Koska on olen tärkeätä meidän maallemme näinä aikoina, että teosofinen liike kasvaa, niin itsetietoiseksi ja voimakkaaksi, niin keskitetyksi ja heränneeksi kuin mahdollista, tahdon lopuksi liittää tähän Looshilehteen pari sanaa looshityöstä.

Looshityöllä on kolmenlainen tarkoitus. **Ensimmäinen** on teosofisen maailmankatsomuksen tunnetuksi tekeminen ja levittäminen sillä paikkakunnalla, jossa looshi työskentelee. **Toinen** on looshin jäsenten sisäinen vahvistaminen ja heidän teosofisen harrastuksensa vireillä pitäminen sekä kasvaminen ja kehittyminen teosofisessa elämässä ja tiedossa. **Kolmas** on esoteerinen työ, jotta looshista syntyisi okkultisessa maailmassa valon keskus.

1) Looshityön ensimmäinen tarkotusperä saavutetaan tietysti osaksi yksilöllisillä, osaksi yhteisillä ponnistuksilla. Seurustellessaan ihmisten kanssa ja joutuessaan niiden kanssa tekemisiin yksityiset jäsenet voivat sopivalla tavalla levittää tietoa teosofiasta puheen avulla, kirjallisuutta myymällä, kirjeiden kirjottamisella j.n.e. Panemalla toimeen luentotilaisuuksia, iltamia j.n.e. looshi taas yhteisesti työskentelee teosofian levittämiseksi. Tässä kohden tahtoisin huomauttaa: jos looshi panee toimeen yhteisen illanvieton t.m.s., johon yleisöä kutsutaan, taikka jos looshissa on joku jäsen, joka kykenee pitämään julkisia esitelmiä,

silloin on erinomaisen tärkeätä sekä yleisön kasvattamiseksi että yksityisten esiintyjäin rohkaisemiseksi, että looshin jäsenet mieslukuisasti ovat saapuvilla.

2) Toinen tarkotusperä saavutetaan varsinaisella looshityöllä. Looshityöhön kuuluu teosofisten kirjojen lukeminen ja tutkiminen, jäsenten esitelmien pito vuoron perään, keskustelut, mahdollisten looshilehtien toimitus j.n.e. Tässäkin työssä on menestyksen ehdottomana ehtona, että kaikki looshin jäsenet ovat kokouksissa saapuvilla. Ilman laillista estettä ei kenenkään koskaan pitäisi jäädä pois kokouksista. Voitaisiinpa määrätä sakko looshin kassaan jokaisesta laiminlyönnistä tämän suhteen. Voitaisiinpa myös, kuten Oulunkylän looshissa on tapana, valita ovenvartija, joka määrätyllä minuutilla sulkee looshin oven, joten myöhästymisenkin on rikos, jota niinkään rangaistaan sakolla. Yksikään jäsen ei saa käsittää tätä tyrannimaiseksi sorroksi. Hän on vapaaehtoisesti liittynyt looshin jäseneksi, ja tämän tietoenkin pitäisi merkitä, että hän tahtoo ottaa osaa vakavaan teosofiseen työhön. Koska tiedän, että ainakin muutamissa loosheissa jäsenet eivät säännöllisesti saavu kokouksiin, on tämä puute korjattava. Ja millä? Sillä, että esim. looshin puheenjohtaja personallisesti käy jokaisen looshin jäsenen luona ja innostaa häntä työhön. Looshin velvollisuuksiin kuuluu ehdottomasti pitää silmällä kaikkia jäseniä. Looshi ei saa kadottaa jäseniään näkyvistä eikä esim. ilmottaa päämajaan, että sen ja sen jäsenen osote on tuntematon. Kuka niistä jäsenistä pitää huolen, ellei looshi itse? Suurissa loosheissa voivat useat innokkaat jäsenet tällä tavalla käydä väsähtäneempien jäsenten puheilla, jolloin työmaa on järjestelmällisesti jaettava.

3) Kolmas tarkotusperä saavutetaan yhteisillä mietiskelyillä suljetuissa looshikokouksissa. Mietiskely tapahtuu paraiten kokouksen alkaessa. Kaikki istuva äänettäminä ja rukoilevat, jos sitä sanaa paremmin ymmärrätte, tai ajattelevat samaa asiaa. Yhteisen mietiskelyrukouksen aineena voi esim. olla: ”Levitkoon tieto jälleensyntymisestä tämän paikkakunnan ihmisten kesken. Olkoon meidän ajatuksemme jälleensyntymisestä näkymättömässä maailmassa kuin suuri valovirta, joka leviää yhtympäri tämän paikkakunnan ja valonsäteinä tunkee kaikkien vähänkin vastaanottavaisten ihmisten mieliin. Mietiskelyaiheen määrää aina puheenjohtaja, mutta ehdotuksia sen suhteen voidaan tehdä looshikokouksessa. Täten tehdään esoteerista työtä.

Tuntuuko tämä kaikki teistä vaikealta? Se ei ole vaikeata, jos teidän sydämenne on mukana teosofisessa työssä. Muistakaa, että salainen maailma odottaa paljon Suomelta nykyään. Muistakaa, että me teosofit olemme semmoisia ihmisiä, jotka ensimmäisinä tahdomme olla rintamassa tulevaisuuden kulttuurityössä.

Olen veljellisellä tervehdyksellä teidän.

Pekka Ervast

P.S. Tämä Looshilehti on välttämättä luettava myöskin kokouksessa, jossa looshin kaikki jäsenet mieslukuisasti ovat saapuvilla, vaikka se sitä paitsi tietysti voi kiertää jäsenten luona.